

fald af Tiltale her overhovedet kun kan finde Sted under temmelig besværlige Former. Man har imidlertid næret overvejende Betænkelse ved her, saaledes som i 1. Stykke med Hensyn til Børn under 15 Aar, at overlade Sagens Afgørelse til Dommer og Baatalemyndighed; at slutte Sagen blot med Udvarsel kunde kun ganske undtagelsesvis være indiceret, og ved at aabne Afgang hertil kunde befrygtes dels megen Uligbed i Behandlingen dels ogsaa i visse Tilfælde for stor Slaphed; endnu mindre Grund skønnes der at være til at aabne almindelig Afgang til at slutte Sagen med forpørlig Revjelse. Man har da her valgt den Vej i § 5, 2. Stykke 1. Punktum — samtidig med at bevare den for Ensartethedens Skyld nødvendige Forelæggelse for Justitsministeriet — at henlede Baatalemyndighedernes Opmærksomhed paa Tilfældene og tillige bringe dem i Forbindelse med den paa dette Omraade med specielle Opgaver udrustede Direktør for Børnetilshyret. Dertil kunde da slutte sig en administrativt ordnet lettere Form end den nugældende for Erhvervelsen af fornødne definitive Bestemmelser om Straffens Bortfald mod, at Opdragelsesforanstaltninger træffes.

Til § 7.

I denne Paragraf er omhandlet de Opdragelsesforanstaltninger af lempeligere Natur, der endnu ikke indeholde en Fratagelse af Opdragelsesretten. Dette sidste maa naturligt opfattes som det væsentlige lige over for Foreældrene ved de videregaaende Foranstaltninger. Derfor hører ogsaa den i § 7 under Nr. 5 anførte Foranstaltning endnu til de lempeligere; den indeholder ikke en Fratagelse, men kun en Suspension af Opdragelsesretten. Den der omhandlede Anbringelse er i øvrigt uden Forbillede i Kommissionens Arbejde; men den anbefaler sig formentlig som meget hensigtsmæssig og stemmer med bestaaende Foreningers Ønske. I denne Henseende ligger der ogsaa Vægt paa Afdgangen til en saadan Anbringelse som midlertidig Foranstaltning, indtil en Afgørelse i Overensstemmelse med § 5, 2. Stk. eller med Hensyn til de alvorligere Foranstaltninger efter § 9 kan komme til at foreligge. Der ydes derigennem en Tilsikring af Forsorgens Gennemførelse, som man under de nu bestaaende Forhold har følt Savnet af.

Til § 9.

Her findes Hovedreglen om de strengere Forholdsreglers Bestaaenbed og Sværkættelse, der nærmere udføres dels i § 10 med Hensyn til, efter hvilke Hensyn Valget skal træffes, dels i §§ 11 ff. med Hensyn til de nærmere Regler for hver af de tre Anbringelsesmaader

(i Plejehjem, Børnehjem eller Opdragelsesanstalter), hvorom der kan være Spørgsmaal.

Med Hensyn til § 9, 2det Stykke om Overdragelse af Foreældremyndigheden bemærkes, at denne Overdragelse kan finde Sted til Familiefaderen i Plejehjemmet eller til Børnehjemmets eller Opdragelsesanstaltens Forstander; men Overdragelsen kan ogsaa — og det er særlig Tanken efter Lovforslagets § 22 — ske til vedkommende Forening eller den, hvem denne udpeger.

Til §§ 10—16.

Sondringen mellem Børnehjem og Opdragelsesanstalter, der nærmere omhandles i de følgende Paragrafer, herov paa Forskel dels i det Ministerium, hvorunder de høre, dels i en Række enkelte Forhold. Regelmæssig ere Børnehjemmets Besøftning de forøjmede, Opdragelsesanstalternes de forbrøderste Børn; regelmæssig ere Børnene i Hjemmene af yngre Aldersklasser end i Opdragelsesanstalterne. Men Grænsen kan i det enkelte Tilfælde være flydende. Allerede af denne Grund har Reglen i § 10 om Valget mellem Børnehjem og Opdragelsesanstalter kun kunnet fremsættes som vejledende. Men hertil kommer ogsaa et andet Hensyn: det kan ingenlunde betegnes som undtagelsesfrit, at de forbrøderste Børn efter § 1 c navnlig i Forhold til § 1 b Børnene skulde betegne en større Banart, der kvalificerede dem ubetinget til strengere Forholdsregler, end der tages over for disse. I Virkeligheden vil der gives adskillige Børn, der, skønt de ere tomme i Konflikt med Loven, ikke frembyde en saadan Grad af Fordærvelse og Frækbed, som kan rummes inden for Børnene af Gruppe b. Derfor maa der have Afgang til efter Omstændighederne at anbringe disse paa Opdragelsesanstalt og hine i et Børnehjem.

I øvrigt trænge formentlig de nærmere Regler for Plejehjemmene, Børnehjemmene og Opdragelsesanstalterne ikke til nogen særskilt Forklaring. For Plejehjemmene tænkes Loven nærmest gennemført saaledes, at Tilshyret (§ 11, sidste Stykke) føres af Foreninger af den i § 22 ommeldte Art; er der (f. Eks. paa Grund af Afstændene) Ulemper ved et saadant Tilshyret, eller er det i øvrigt umuligt, gribes der tilbage til det almindelige Plejebørnstilshyret overensstemmende med Loven af 1ste Marts 1895. For Børnehjemmets og Opdragelsesanstalternes Vedkommende føres Tilshyret af Direktøren for Børnetilshyret, for de førstnævntes Vedkommende dog tillige i første Række af de kommunale Udvalg. Ikke mindst herigennem paaregner man en stadig Sam- og Vækselvirkning mellem Myndighederne og de private Kræfter, der vil komme hele Arbejdet til gode.

Med Hensyn til selve Anbringelsen paa-